

Zdeňka Litvanová

Poutní místo Kájov a jeho hudební tradice

Bakalářská práce. Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta a Collegium Marianum – Týnská vyšší odborná škola, Praha 2011.

45 stran + 10 obrazových příloh (ilustrace a textové přílohy).

Posudek vedoucí práce

Pavla Semerádová, Praha 25. 5. 2011

Předložená práce má povahu malého monografického zpracování dějin známého poutního místa Kájova na pomezí česko německém. Práce sleduje duchovní tradice, významné osobnosti náboženského života a jejich působení v duchovním a kulturním životě obyvatel Kájova a současný provoz poutního místa.

Autorka si vytkla za cíl zmapovat historii jednoho z nejstarších poutních míst ve vztahu k legendám a záznamům o poutích k Panně Marii Kájovské. Poměrně podrobně se zabývá stavebně historickým vývojem a popisem všech poutních kaplí.

Práce byla původně koncipována jako nástin a přehled tématu se záměrem soustředit se na hudební tradici místa. Postupem času se musela autorka vyrovnat s celkovou absencí historického hudebního archivu (dochované hudebniny jsou z 2. pol. 19. století a 20. století). V průběhu práce autorka prokázala schopnost získat mnohé informace od pamětníků a sestavit tak přehledný, ač ne zcela vyčerpávající obraz o fungování místa v minulosti a současnosti. Důležitý je soupis kněží a správců poutního místa od roku 1631 až do roku 1992, nacházející se ve Státním okresním archivu v Českém Krumlově.

Dále byla autorka postavena před úkol vycházet z materiálů, které jsou uloženy v Archivu českobudějovického biskupství a které se týkají některých osobností (např. P. Jana Zborovského ad.). Cenné historické informace získala ze vzpomínek faráře Pergnera kolem roku 1700, které jsou v současnosti uloženy v opise na kájovské faře. Autorka se pokusila utřídit také zbytky kájovského hudebního archivu a proto je součástí práce také soupis hudební sbírky.

Úctyhodný je seznam pramenů a literatury, který svědčí o zájmu autorky dále se zajímat a zvelebovat toto místo, jak uvádí v předmluvě ke své práci.

Celkově se práce vyznačuje přehledným zpracováním faktografického materiálu, i když by bylo třeba ještě hlubších sond do uvedených pramenů. Škoda, že se autorka více nevěnovala hudebnímu provozu v minulosti i v současnosti, jak napovídá název celé práce. Mohla např. přiložit kritický rozbor díla místního skladatele P. Jana Zborovského, jehož 9 skladeb se zde dochovalo v rukopise. Další výtka se vztahuje k příloze č. 10 se soupisem hudební sbírky, která obsahuje chyby redakčního typu i mnohé nepřesnosti vzniklé přepisem.

Přesto práci považuji za zdařilou a hodnotím ji jako **velmi dobrou a doporučuji** k obhajobě.

V Praze, dne 25. května 2011

Pavla semerádová